

Vprašanje za pisni odgovor E-004457/2019

za Komisijo

Člen 138 Poslovnika

Martin Horwood (Renew), **Nathalie Loiseau** (Renew), **Barbara Ann Gibson** (Renew), **Sophia in 't Veld** (Renew), **Ellie Chowns** (Verts/ALE), **Jan-Christoph Oetjen** (Renew), **Lucy Nethsingha** (Renew), **Antony Hook** (Renew), **Sheila Ritchie** (Renew), **Caroline Voaden** (Renew), **Marisa Matias** (GUE/NGL), **Milan Brglez** (S&D), **Erik Marquardt** (Verts/ALE), **Moritz Körner** (Renew), **Molly Scott Cato** (Verts/ALE), **Dimitrios Papadimoulis** (GUE/NGL)

Zadeva: Zakoni proti bogokletstvu in razžalitvi verskih čustev

Več držav članic ima zakone proti bogokletstvu in razžalitvi verskih čustev, sankcije pa segajo od glob do zaporne kazni.

Obstoj teh zakonov v EU legitimira njihovo uporabo v državah, kjer se za ta dejanja izreka smrtna kazna.

Svet Evrope, Beneška komisija in Evropski parlament so vsi obsodili zakone proti bogokletstvu in izrazili podporo dekriminalizaciji tovrstnih dejanj.

Na forumu Sveta OZN za človekove pravice leta 2010 o razžalitvi vere je predstavnik EU navedel, da pojem razžalitve ne bi smel biti vključen med človekove pravice, ker je v nasprotju s pravico do svobode izražanja.

1. Ali Komisija meni, da so ti zakoni v skladu z osnovnimi vrednotami EU, ki so zapisane v Pogodbah in v Listini o temeljnih pravicah?
2. Kako bo zagotovila, da zakoni proti bogokletstvu in razžalitvi verskih čustev ne bodo omejevali svobode izražanja, dostojanstva in spoštovanja človekovih pravic?
3. Ali bo države članice, v katerih še vedno veljajo zakoni proti bogokletstvu in razžalitvi verskih čustev, pozvala k dekriminalizaciji teh dejanj?